

med saa Ord nævnt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). (Ville: Han sidder i Constructionsemissionen!). Maa jeg tillade mig at anføre, hvorledes Forholdet er. Til Bedømmelse af alle saadanne Arbejder, d. v. s. til derom at give Raad til Ministeren, der som Ansvarlig kan gjøre, hvad han vil, er der en Construction- og Regleringscommission, som bestaaer af et Antal Officerer — naturligviis de sagkyndigste, Ministeriet kan finde — og naar disse ønske det, tilkaldes den nævnte Mand, for at høre, hvilke Oplysninger eller Raad de maatte fordrø af ham, men han har ingen Stemme der, og naar det er Tilfældet, kan man ikke sige, at han sidder som Dømmer i sine egne Affairer. Han bruges paa den Maade, jeg har nævnt, men iøvrigt har han ikke det Allermindste at bestille med Inspectionen, med Bedømmelsen af eller Modtagelsen af de Arbejder, der komme fra den Fabrik, hvormed han er forbunden; det er ganske andre Tilsynsmænd, som udføre disse Hverv. Dersom dette nu er saa — og jeg beider atter om, at det maa blive enten bekræftet eller modtaget af den høitærede Minister —, troer jeg dog maaffee, det ærede Medlem vil betænke sig lidt paa at forlange, som han gjorde igaar, at dette Forhold skulde op-høre, idet man skulde give denne Mand hans Afsted. Han vil vistnok i dette Dieblit mere end ellers betænke sig derpaa, thi hans egne Ord igaar vare, at vi leve i en saa usikker Tilstand med Hensyn til Krig eller Fred, at Ingen kan sige, om vi ikke om 14 Dage ere i Krig. Med det Hjerter for Statens Vel, som han og jeg have, vil det altsaa, synes mig, være betænkeligt at affledige en Mand, hvem man til Dato har maattet give saa mange Tegne paa, at man næsten ikke kan undvære ham. Der er fra denne Mand — hvis Uegenyttighed jeg troer er saa almindelig be-kjendt, at jeg ikke behøver at tale videre derom — og fra dette Etablissement leveret saa mange Arbejder af en saa udmærket Bes-taffenhed, man har saa ofte bedet om hans Raad og om at faae hans Tegninger, hvilke man har faaet, og dette udenfor hans almin-delige Tjeneste, at han vel kan fortjene større Anerkjendelse end den, der hidtil er bleven

ham tilbeel. Jeg kunde anføre Skibe, som ere blevne dygtige alene ved den Maade, hvorpaa han har udført forskjellige Arbejder ved dem, men Alt dette veed den høitærede Minister langt bedre end jeg; han kan oplyse os derom, og jeg henstiller til ham at svare paa en ganske anden udtømmende Maade, end jeg har været istand til at gjøre, paa de Spørgsmaal, som bleve reiste af det ærede Medlem.

B. Christensen: Igaar hørte vi De-batten om dette vigtige Punkt ført for en stor Deel, som om det gjaldt at afgjøre Spørgs-maalet, om Høi- og Lavtrykssystemet eller om Lavtrykssystemet var det bedste, og vi see, at Udenforstaaende, navnlig ogsaa Bladene i de-res Referater, have opfattet Discussionen, som om den i det Væsentlige havde dreiet sig herom, uagtet det gjentagende blev betonet, at Intet mindre end dette var Tilfældet. I dag har den ærede Taler, der har haft Ordet, begyndt sit Foredrag med en Bemærkning om, at det var underligt, at et æret Medlem, hvis For-holdet var saa tvivlsomt, som Discussionen kunde lade formode, først nu var fremkommet med sine Bemærkninger derom. Dette bringer mig til at henlede Opmærksomheden paa, at Marineministeriet hører til de Ministerier, som Rigsdagen ikke i en Række af Aar har haft at gjøre med, men som den har taget i Arv fra Rigsraadet, og dette kan ganske vist forklare, at de Forhold, som her ere under Omtale, have kunnet være ube-rørte indtil nu; thi Enhver vil dog kunne erindre, hvor overvælde af Arbejde vi vare i forrige Samling. Naar det er sagt igaar af den ærede Taler for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at Rigs-raadets Revision for 1862—64 allerede gjorde opmærksom paa det Uregelmæssige og Forun-derlige i disse Forhold, men at Rigsraadets Revision for det følgende Biennium havde forbigaaet denne Sag med Tausshed, vil jeg dog tillade mig, da jeg personlig staaer uden-for Rigsraadets Revision, at minde om, at begge disse Revisionsberetninger ikke ere bleve endelig afgjorte, og jeg formoder, at Taus-heden om dette Punkt i den sidste Beretning